

Ang Basahon ni Daniel - Numero Saisenta y Dos

Pagbutyag sa mga Hiyas sa Propetikong Panan-awon ni William Miller: Usa ka Mapanuring Pagsusi sa Pagbiya sa Adventismo gikan sa “Dakong Kahayag” ug sa Tawag sa Pagbalik ngadto sa Tinuod nga mga Patukoranan

Jeff Pippenger

2024-01-26

Ang mga alahas sa damgo ni William Miller modan-ag ug napulo ka pilo labaw pa kay sa ilang pagsidlak sa kasaysayan sa mga Millerite. Ang pagsabot sa mga Millerite sa kahibalo nga gidugangan sa panahon sa ilang kasaysayan tukma, apan dili hingpit. Sa dihang ang ilang pagsabot ibutang sulod sa mas tukma nga kahimtang sa kasaysayan, kini nagpakita sa mas mabug-at nga mga implikasyon, kay dili lamang niini mapalapad ang mga matuod sa tagna nga gilarawan sa mga alahas, kondili mopagula usab kini sa pagsulay alang sa napulo ka ulay sa katapusang mga adlaw. Ang pagsabot sa mga Millerite girepresentahan diha sa duha ka pioneer nga mga tsart (1843 ug 1850). Ang duha ka tsart maoy katumanan sa mga papan nga gitagna sa ikaduhang kapitulo sa Habakkuk, ug ang kamatuoran nga ang mga tsart maoy katumanan sa Habakkuk, ug usab nga kadtong mao rang mga kamatuoran mao ang mga pundasyonal nga kamatuoran sa Adventismo, giila nga ingon niana sa Espiritu sa Tagna.

Ang pagsabot sa pipila sa mga pundasyonal nga kamatuoran nadugangan sa himaya sa dihang ang mga Millerita gidala ngadto sa pagsabot sa langitnong santuwaryo ug sa mga kamatuoran nga may kalabutan sa santuwaryo, human sa dakong kapakyasan niadtong Oktubre 22, 1844. Apan ang pagbalhin sa Adventismo ngadto sa kahimtang sa Laodicea niadtong 1856, ug ang ilang kataposang pagsalikway sa “pito ka panahon” niadtong 1863, maoy nagdala kanila ngadto sa kamingawan sa Laodicea. Walay mahinungdanong kamatuoran nga gipadayag pinaagi sa Adventismo sukad sa mga katuigan sa 1850. Kon nagduhaduha ka niana nga pahayag, nan ipaila kon ngano nga sayop kini.

Husto ang mga Millerite sa ilang pagsabot sa Daniel dos, apan limitado ang ilang pagsabot. Ang Adventismo wala gayud molapas sa pagsabot sa mga Millerite. Karon makita na ang tanang walo ka gingharian nga girepresentahan diha sa Daniel kapitulo dos, maingon man ang simbolismo sa pag-ampo ni Daniel aron masabtan ang tinago sa damgo ni Nabucodonosor. Kana nga tinago nagarepresentar sa katapusang matagnaong tinago, (ang tanang mga manalagna nagaila sa ulahing mga adlaw), ug ang katapusang matagnaong tinago mao ang giila ni Juan ingon nga ang Pinadayag ni Jesu-Cristo. Kining tinago gibuksan sa dihang ang “panahon haduol na,” sa dili pa sirhan ang panahon sa pagsulay, ug kini nga tinago karon ginabuksan na, alang niadtong mopili sa pagtan-aw.

Ang pagsabot sa mga Millerita mahitungod sa “adlaw-adlaw” diha sa basahon ni Daniel giila sa inspirasyon nga husto, apan pag-abot sa 1901, ang Adventismo misugod sa usa ka proseso sa pagsalikway nianang patukoranan nga kamatuoran, ug pag-abot sa dekada 1930, ang Adventismo

mibalik sa karaang Protestante nga panglantaw, nga nagaangkon nga ang “adlaw-adlaw” nagarepresentar sa usa ka aspeto sa ministeryo ni Cristo didto sa santuwaryo. Kadtong satanikanhong panglantaw, sumala sa Espiritu sa Tagna, nagagikan sa “mga manulonda nga gipapahawa gikan sa langit.” Karon ang husto nga Milleritang panglantaw sa “adlaw-adlaw” makita nga dili lamang simbolo sa paganismo, kondili simbolo usab sa pagsukol sa Adventismo, nga nagadala sa kusgan nga limbong ibabaw niadtong wala mahigugma sa kamatuoran.

Ang mga Millerite gidala ngadto sa husto nga petsa alang sa pagtapos sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig, ug ang Adventismo, diha-diha dayon human sa Dakong Kapakyasan, nakaila sa dugang nga kahayag nga may kalabotan niana nga tagna; apan tungod sa ilang pagsalikway sa “pito ka mga panahon,” sukad sa 1856 hangtod sa 1863, ug bisan hangtod niining maong adlaw, wala sila makakita ug nagauswag nga kahayag gikan sa doktrina nga ilang giangkon nga mao ang ilang sentral nga haligi ug patukoranan. Karon ang “pito ka mga panahon” makita na, (alang niadtong andam nga makakita), nga tuwirang may kalabotan sa matag yugto sa panahon sa tagna sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig.

Ang unang kap-atan ug siyam ka tuig nagrepresentar sa siklo sa yuta nga mopahulay matag ikapitong tuig nga gisubli sa makapito ka higayon. Ang upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig nagrepresentar dili lamang sa usa ka panahon sa pagsulay alang sa karaang Israel, kondili nagaila usab kini kon pila ka tuig sa pagrebelde batok sa sugo sa pagtugot nga ang yuta mopahulay ang mahitabo aron matigom ang kinatibuk-an nga kapitoan ka tuig diin ang yuta gipugngan sa pagpahulay (nga mao ang panahon sa pagkabinihag tungod nianang maong pagrebelde). Ang semana diin gipalig-on ni Cristo ang tugon gihan-ay pinaagi sa tulo ug tunga ka tuig paingon sa krus ug tulo ug tunga ka tuig human sa krus. Niadtong semanaha si Cristo nagatigom sa tanang tawo, kay siya miingon nga kon siya igabayaw, pagatigomon niya ang tanang tawo.

Karon mao na ang paghukom niining kalibotana; karon igasalibay sa gawas ang principe niining kalibotana. Ug ako, kon igatuboy ako gikan sa yuta, pagadanohon ko ang tanang tawo nganhi kanako. Juan 12:31, 32.

Ang duha ka libo ug lima ka gatus ug kawhaan ka adlaw diin gipalig-on ni Cristo ang tugon ug gitigom ang mga tawo ngadto Kaniya, nagrepresentar sa duha ka libo ug lima ka gatus ug kawhaan ka tuig nga gipatibulaag sa Dios ang Iyang masukihong katawohan tungod sa panaglalis mahitungod sa Iyang tugon. Ang “pito ka mga panahon” nga gipatuman batok sa amihanang gingharian sa Israel, nagrepresentar sa pagpatibulaag sa sulod sa duha ka libo ug lima ka gatus ug kawhaan ka tuig nga nagsugod sa 723 BC ug natapos sa 1798. Ang tuig 538 maoy nagbahin sa duha ka yugto ug nagmugna og duha ka sunod-sunod nga mga yugto nga tag-napulo ug duha ka gatus ug kan-uman ka tuig. Ang unang yugto nagrepresentar sa pagtamay-tamay sa balaang puloy-anan ug sa panon pinaagi sa paganismo, ug ang ikaduha mao ang pagtamay-tamay nga gihimo pinaagi sa papalismo.

Ang “pito ka panahon,” nga may kalaw-on nga duha ka libo ug lima ka gatus ug kaluhaan ka tuig batok sa habagatang gingharian nga nagsugod niadtong 677 BC ug natapos niadtong 1844, miabut sa iyang katapusan sa Oktubre 22, 1844. Kini usa ka simbolo sa tunglo sa tugon, ug gitapos pinaagi

sa tingog sa trumpeta sa jubileo nga pagahuypon unta sa Adlaw sa Pagpasig-uli. Ang antitipikal nga Adlaw sa Pagpasig-uli nga nagsugod sa Oktubre 22, 1844 nagrepresentar og usa ka yugto sa panahon. Kini mao ang yugto sa Hukomng Pagsusi, ug sulod nianang yugto sa panahon ang trumpeta sa jubileo nga may kalabutan sa balaang siklo sa pito pagatugkaron.

Apan sa mga adlaw sa tingog sa ikapitong manulonda, sa diha nga siya mosugod na sa pagpatingog, ang tinago sa Dios mahituman na, sumala sa iyang gipahibalo sa iyang mga alagad nga mga propeta. Pinadayag 10:7.

Ang pagpatunog sa ikapitong Trompeta, nga nagsugod niadtong Oktubre 22, 1844, nagrepresentar sa Trompeta sa Jubileo sa balaang siklo sa pito, sumala sa gipakita sa Levitico kapitulo baynte singko. Ang mga Millerite sa kataposan husto mahitungod sa pagtakda sa petsa sa tagna sa duha ka libo ug tulo ka gatos ka tuig, ug ang Adventismo miabot sa pagsabot sa dugang pa bahin niini diha-diha human sa Dakong Kapakyasan, apan ang “hiyas” ni Miller mahitungod sa yugto sa duha ka libo ug tulo ka gatos ka tuig karon nagadan-ag na ug napulo ka pilo nga mas hayag. Ang matag manalagnong kinaiya sa pito ka mga yugto nga girepresentahan sulod sa yugto sa duha ka libo ug tulo ka gatos ka tuig, adunay direkta nga manalagnong kalambigitan sa duha ka libo ug lima ka gatos ug baynte ka tuig (“pito ka panahon”), sa Levitico kapitulo baynte singko ug baynte sais.

Gisalikway sa mga Millerite ang pag-angkon sa apostatang Protestantismo ug Katolisismo nga ang “mga tulisan sa imong katawhan,” nga “nagpasidungog sa ilang kaugalingon,” ug “nahulog” maoy simbolo ni Antiochus Epiphanes, ug husto sila. Ilang nahibaloan ug gipanalipdan ang kamatuoran nga mao ang Roma nga sa profetikanhong pulong sa Dios gihulagway ingon nga “mga tulisan sa imong katawhan nga nagpatukod sa panan-awon”, dili kung unsang wala mailhi ug sa kasaysayan dili mahinungdanong hari sa Siria nga nagpatukod sa panan-awon.

Karon ang mga Adventistang teologo nagtudlo nga ang “mga tulisan sa imong katawhan” mao si Antiochus Epiphanes. Karon, ang pangatarungan nga sa kasaysayan sa mga Millerite nagrepresentar nga ang mga dating katawhan sa tugon nga gilabyan na dili, ug dili gayud makahimo, sa pagsabot sa panan-awon (nga mapalig-on pinaagi sa husto nga pagsabot sa “mga tulisan sa imong katawhan”), gisubli na usab karon sa mga dating katawhan sa tugon nga gilabyan na usab.

Diin walay panan-awon, ang katawohan mangahanaw; apan ang nagabantay sa kasugoan, bulahan siya. Proverbio 29:18.

Ang mga Millerite nagtudlo sa husto nga ang duha ka libo lima ka gatus ug kaluhaan ka tuig (“pito ka panahon”), sa Levitico 26, mao ang pinakataas ug kataposang tagna sa panahon diha sa Biblia; apan gisalikway sa Laodicean nga Adventismo kadtong “mutya” niadtong 1863, ug karon makita na, (sa mga buot makakita), nga dili lamang husto ang mga Millerite sa pag-ila sa “pito ka panahon” ingon nga pinakataas nga tagna sa panahon diha sa Biblia, kondili usab nga “ang tunglo”, nga mao ang kapungot sa Dios, gipatuman batok sa amihanang gingharian ug sa habagatang gingharian sa Israel.

Karon ang tagsatagsa ka kataposan niadtong duha ka mga kapungot, nga gihisgutan sa basahon ni Daniel (ingon man usab sa ubang mga manalagna), makita nga duha ka mga salipdanan sa mga tumoy (nahauna ug naulahi) sa usa ka yugto nga kap-atan ug unom ka tuig, sa dihang gitukod ni Cristo ang Millerite nga templo, sumala sa gilantawan daan pinaagi sa kap-atan ug unom ka adlaw nga pagpuyo ni Moises sa bukid nga nagadawat ug mga pahimangno alang sa pagtukod sa tabernakulo sa kamingawan; ug pinaagi sa kap-atan ug unom ka tuig sa pag-usab ni Herodes sa templo nga gikutlo sa mga Fariseo sa ilang pakigpulong kang Cristo mahitungod Kaniya nga “mabanhaw” pinaagi sa paghinlo sa usa ka templo nga “gilaglag” sa mga magpapatigayon ug mga tig-ilis ug salapi, ug usab pinaagi sa pagkabanhaw sa Iyang tawhanong templo nga gibuhat nga may kap-atan ug unom ka mga kromosoma. Karon, ang mga pundasyon nga mga kamatuoran sa Millerite husto pa sa gihapon sama kaniadto, apan karon napulo ka pilo na silang mas halalum.

Karon makita na kini (sa mga andam motan-aw), nga sa dihang gipaila ni Cristo ang Iyang kaugalingon ingon nga si Palmoni (ang Katingalahang Mag-iihap, o ang Mag-iihap sa mga Tinago) sa ikanapulog-tulo nga bersikulo sa ikawalong kapitulo sa Daniel, Iyang gipadayag ang kalambigitan tali sa usa ka panan-awon nga nagrepresentar sa usa ka yugto nga duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig ug sa laing panan-awon nga nagrepresentar sa duha ka libo ug lima ka gatus ug kaluhaan ka tuig. Sa dihang maila ang kalabutan niining duha ka mga propetikong yugto, makita nga sila may tuwirang kalambigitan sa usa ka libo ug duha ka gatus ug kan-uman ka tuig sa pagmando sa kapapahan, nga sa baylo nalambigit sa usa ka libo ug duha ka gatus ug kasiyaman ka tuig sa Daniel dose ug usab sa usa ka libo ug tulo ka gatus ug katloan ug lima ka tuig sa maong bersikulo.

Aduna pay daghang labi pang direkta nga mga kalambigitan sa mga panagnaong yugto sa panahon nga nalambigit sa duruha ka panan-awon sa bersikulo trese ug katorse sa Daniel otso, apan kini mailhan lamang niadtong mga buot makakita. Apan karon, labaw pa sa mga kalambigitan sa tanang mga yugto sa panahon nga gidugtong sa duruha ka panan-awon, anaa ang pagpadayag sa ngalan ni Palmoni (ang Kahibulongang Mag-iihap, o ang Mag-iihap sa mga Tinago). Ang mga Millerite husto mahitungod sa duruha ka bersikulo, apan may pagkamapiut, ug karon ang Adventismo yano na lamang nga anaa sa hingpit ug bug-os nga kangitngit.

Pabilin ang inyong kaugalingon, ug kahibulong; singgit kamo, oo, singgit: sila nangahubog, apan dili tungod sa bino; sila nagayagyag, apan dili tungod sa maisog nga ilimnon. Kay gibubo sa Ginoo sa ibabaw ninyo ang espiritu sa halalum nga pagkatulog, ug gitakpan niya ang inyong mga mata: ang mga manalagna ug ang inyong mga magmamando, ang mga manalagna sa panan-aw, iyang gitabonan. Ug ang panan-awon sa tanan nahimo kaninyo nga sama sa mga pulong sa usa ka basahon nga sinilyohan, nga gihatag sa mga tawo ngadto sa usa nga kinaadman, nga nagaingon, Basaha kini, ako nangaliyupo kanimo: ug siya nagaingon, Dili ako makahimo; kay kini sinilyohan man: Ug ang basahon gihatag ngadto kaniya nga walay kinaadman, nga nagaingon, Basaha kini, ako nangaliyupo kanimo: ug siya nagaingon, Wala ako makakat-on. Isaias 29:9–12.

Gipaila ni Sister White nga si William Miller gihatagan ug “dakong kahayag” bahin sa basahon sa Pinadayag, apan ang iyang pagsabot sa kapitulo dose, trese, disi-siyete ug disi-otso sa Pinadayag,

sa yano nga pagkasulti, dili husto. Kadtong sayop nga mga pagsabot wala mailarawan diha sa duha ka sagradong tsart, apan ang gilarawan gikan sa basahon sa Pinadayag, kapitulo nuebe, mao ang “mutya” nga ang Islam gilarawan pinaagi sa tulo ka Kaalaotan.

“Ang mga magwawali ug ang mga tawo nagtan-aw sa basahon sa Pinadayag ingon nga misteryoso ug dili kaayo mahinungdanon kay sa ubang mga bahin sa Balaang Kasulatan. Apan nakita ko nga kining basahona mao gayod ang usa ka pinadayag nga gihatag alang sa pinasahi nga kaayohan niadtong mga mabuhi sa katapusang mga adlaw, aron sa paggiya kanila sa pag-ila sa ilang tinuod nga kahimtang ug sa ilang katungdanan. Gitultolan sa Dios ang hunahuna ni William Miller ngadto sa mga tagna ug gihatagan siya ug dakong kahayag mahitungod sa basahon sa Pinadayag.” Early Writings, 231.

Ang ekspresyon nga “dakong kahayag” diha sa mga sinulat ni Sister White mapuslanon kaayo sa pagpahibalo. Nasabtan ni Miller ang mga iglesia, ang mga timri, ug ang mga trumpeta sa Pinadayag, kay ang mga balaang manulunda “nagmando sa iyang hunahuna” bahin niining mga butanga. Ang “dakong kahayag” nga gihatag kang Miller girepresentahan diha sa duha ka sagradong papan, ug ang mga kamatuoran sa doktrina nga maoy “dakong kahayag” giila diha sa iyang damgo ingon nga “mga mutya”. Ang Adventismo gihatagan nianang “dakong kahayag” ug misugod sa pagtabon niana pinaagi sa peke nga mga mutya sugod niadtong 1863. Ang prinsipyo sa “kahayag” mao nga ang “kahayag” mao ang gigamit ni Cristo sa paghukom sa usa ka tawo o sa usa ka katawhan.

Dili lamang nga ang “kahayag” maoy mohukom sa usa ka katawhan, kondili usab ang “kahayag” nga unta ilang maangkon kon wala nila kini suklii ug supaki (sama sa ilang gibuhay niadtong 1856, isip usa lamang sa daghang mga pananglitan). Ang laing kinaiya nga nalangkit sa “kahayag” mao nga ang “kahayag” nga gisalikway nagamugna ug katugbang nga sukod sa kangitngit. Gisalikway ug gitabonan sa Adventismo ang “dakong kahayag” nga gihatag sa Dios kang Miller nga nagrepresentar sa mga patukoranan sa Adventismo.

“Ang Usa nga makakita ilalom sa nawong, nga mobasa sa mga kasingkasing sa tanang tawo, nagaingon mahitungod niadtong nakabaton ug “dakong kahayag:” ‘Wala sila masakit ug matingala tungod sa ilang kahimtang nga moral ug espirituwal.’ Oo, gipili nila ang ilang kaugalingong mga dalan, ug ang ilang kalag nagakalipay sa ilang mga dulumtanan. Ako usab mopili sa ilang mga limbong, ug ipaadto ko kanila ang ilang gikahadlok; kay sa dihang Ako nagtawag, walay mitubag; sa dihang Ako misulti, sila wala mamati: kondili nagbuhat sila ug daotan sa atubangan sa Akong mga mata, ug gipili nila kadto nga wala ko kahimut-i.’ ‘Ang Dios magpadala kanila ug kusog nga paglimbong, aron motoo sila sa bakak,’ tungod kay ‘wala nila dawata ang gugma sa kamatuoran, aron sila maluwas,’ ‘hinonoa nagkalipay sila sa pagkadili-matarong.’ Isaias 66:3, 4; 2 Tesalonica 2:11, 10, 12.

“Ang langitnong Magtutudlo nangutana: ‘Unsa pa bay mas kusgan nga limbong ang makalimbong sa hunahuna kay sa pagpakaaron-ingnon nga kamo nagtukod diha sa husto nga pundasyon ug nga gidawat sa Dios ang inyong mga buhat, samtang sa pagkatinuod nagpatigayon kamo sa daghang mga butang sumala sa kalibotanhong palisiya ug nanagpakasala batok kang Jehova? Oh, daku gayod kini nga pagpanglimbong, usa ka

makabibihag nga limbong, nga nagakuha sa mga hunahuna sa dihang ang mga tawo nga “nakaila na kaniadto sa kamatuoran,” masayop sa pagtuo nga ang dagway sa pagkadiosnon mao na ang espiritu ug gahum niini; sa dihang sila naghunahuna nga sila dato ug nadugangan sa mga bahandi ug walay gikinahanglan, samtang sa pagkatinuod nanginahanglan sila sa tanang butang.” Testimonies, volume 8, 249, 250.

Ang Laodicea, nga nahimong Adventismo niadtong 1856, nagrepresentar niadtong mga kaniadto gihatagan ug “dakong kahayag,” apan gitagana sa pagdawat sa “kusog nga limbong” sa Ikaduhang Tesalonica, samtang sa tanang panahon nagatoo nga ang bakak nga patukoranan nga ilang gitukod pinaagi sa pagpaila sa mga peke nga sensilyo ug mga mutya gitukod sa ordinansa sa Dios, apan sa pagkatinuod kini usa ka patukoranan nga natukod ibabaw sa balas. Ang Adventismo usa ka “iglesia nga nakabaton ug dakong kahayag, dakong ebidensiya”, apan usa ka “iglesia” nga nagsalikway sa “mensahe nga gipadala sa Ginoo”, ug sukad niadto midawat sa “labing dili makatarunganong mga pagpahayag ug bakak nga mga pangagpas ug bakak nga mga teoriya”.

“Ang mga ministro nga wala mabalaan nagapahimutang sa ilang kaugalingon batok sa Dios. Ilang gidayeg si Cristo ug ang dios niining kalibutana sa mao rang gininhawa. Samtang sa ilang pag-angkon gidawat nila si Cristo, ilang gigakus si Barabbas, ug pinaagi sa ilang mga buhat nagaingon, ‘Dili Kini nga Tawo, kondili si Barabbas.’ Ang tanan nga magabasa niining mga linya, kinahanglan magbantay. Gibuhat ni Satanas ang iyang pagpangandak sa mahitungod sa iyang arang mabuhat. Nagahunahuna siya sa pagbungkag sa panaghiusa nga giampo ni Cristo nga unta magapabilin diha sa Iyang iglesia. Siya nagaingon, ‘Mogula ako ug mahimong espiritu sa bakak aron sa paglimbong niadtong akong mahimo, sa pagsaway, ug sa paghukom sa silot, ug sa pagpalsipikar.’ Tugoti nga ang anak sa limbong ug sa bakak nga pagpamatuod pagadawat sa “usa ka iglesia nga nakadawat ug dakung kahayag,” dakung pamatuod, ug kana nga iglesia isalikway ang mensahe nga gipadala sa Ginoo, ug dawaton ang labing dili-makatarunganong mga pag-angkon ug mga bakak nga pangagpas ug mga bakak nga teorya. Si Satanas nagakatawa sa ilang kabuang, kay nahibalo siya kon unsa ang kamatuoran.”

“Daghan ang motindog sa atong mga pulpito nga nagkupert sa sulo sa bakak nga pagpanagna diha sa ilang mga kamot, nga gisindihan gikan sa infernal nga sulo ni Satanas. Kon ang mga pagduhaduha ug pagkadili-matuohon pagaatimanon, ang matinumang mga ministro pagakuhaon gikan sa katawhan nga naghunahuna nga daku kaayo silag nahibaloan. ‘Kon nakaila pa lamang ikaw,’ miingon si Cristo, ‘ikaw usab, labing menos niining imong adlaw, sa mga butang nga alang sa imong pakigdait! apan karon sila gitago gikan sa imong mga mata.’”

“Bisan pa niana, ang patukoranan sa Dios nagabarog nga malig-on. Ang Ginoo nakaila kanila nga iya Niya. Ang nabalaan nga ministro kinahanglan walay limbong sa iyang baba. Kinahanglan siya dayag sama sa kahayag sa adlaw, gawasnon gikan sa tanang hugaw sa daotan. Ang nabalaan nga ministeryo ug imprenta mahimong usa ka gahum sa pagpasidlak sa kahayag sa kamatuoran nganha niining sukwahi nga kaliwatan. Kahayag, mga igsoon, dugang nga kahayag ang atong gikinahanglan. Patunoga ang trumpeta didto sa Zion; ipalanog ang pahimangno sa balaang bukid. Tiguma ang panon sa Ginoo, nga may mga kasingkasing nga nabalaan, aron maminaw sa igasulti sa Ginoo sa Iyang katawhan; kay Iyang gipadaghan ang

kahayag alang sa tanan nga mamati. Hinaut nga sila masangkap ug maandam, ug motungas ngadto sa gubat—sa pagtabang sa Ginoo batok sa mga gamhanan. Ang Dios Mismo magabuhat alang sa Israel. Ang matag dila nga bakakon pagahilumon. Ang mga kamot sa mga manulonda magapukan sa malimbongong mga laraw nga ginaporma. Ang mga salipdanan ni Satanas dili gayud magmadaugon. Ang kadaugan magauban sa mensahe sa ikatulong manulonda. Maingon nga ang Kapitan sa panon sa Ginoo naglaglag sa mga paril sa Jerico, sa ingon niana magmadaugon ang katawhan sa Ginoo nga nagtuman sa mga sugo, ug ang tanang mga bahin nga mosupak mapildi. Ayaw tugoti nga ang bisan kinsang kalag magsumbong batok sa mga alagad sa Dios nga miadto kanila uban sa usa ka mensahe nga gipadala gikan sa langit. Ayaw na ninyo pangitaig sayop sila, nga nagaingon, ‘Hilabihan sila kapositibo; kusgan ra kaayo sila manulti.’ Tingali kusgan sila manulti; apan dili ba kini gikinahanglan? Himoong modangat sa mga dalunggan sa mga tigpatalinghog ang tingog nga makapakurog, kon dili sila mamati sa Iyang tingog o sa Iyang mensahe. Iyang pagahukman sila nga mosukol sa pulong sa Dios.”

“Gibutang ni Satanas ang tanang paagi nga mahimo aron walay bisan unsa nga moabot sa atong taliwala ingon nga usa ka katawhan aron sa pagbadlong ug pagkasab-an kanato, ug sa pag-awhag kanato sa pagbiya sa atong mga kasaypanan. Apan adunay usa ka katawhan nga magapas-an sa arka sa Dios. Ang uban mogula gikan sa atong taliwala nga dili na magapas-an sa arka. Apan kini sila dili makahimo ug mga kuta aron babagan ang kamatuoran; kay kini magapadayon paingon sa unahan ug ngadto sa itaas hangtod sa katapusan. Sa nangagi, ang Dios nagpatindog ug mga tawo, ug Siya sa gihapon adunay mga tawo sa kahigayonan nga nagahulat, andam sa pagbuhat sa Iyang sugo—mga tawo nga molabang sa mga pagdili nga daw mga kuta lamang nga gipapahid ug walay hustong sagol nga apog. Sa diha nga ibutang sa Dios ang Iyang Espiritu ibabaw sa mga tawo, sila magabuhat. Ila ipahibalo ang pulong sa Ginoo; ilang ipataas ang ilang tingog sama sa usa ka trumpeta. Ang kamatuoran dili maminusan o mawad-an sa gahum diha sa ilang mga kamot. Ipakita nila sa katawhan ang ilang mga kalapasan, ug sa balay ni Jacob ang ilang mga sala.” Testimonies to Ministers, 409–411.

Ang pag-ila sa satanikong simbolo sa “ang matag-adlaw” ingong usa ka simbolo ni Cristo mao ang pagdayeg kang “Cristo ug sa dios niining kalibotana sa mao rang gininhawa. Samtang sa ilang pag-angkon gidawat nila si Cristo, ilang gigakus si Barabbas, ug pinaagi sa ilang mga binuhatan nagaingon, ‘Dili kining Tawoha, kondili si Barabbas.’” Ang mga kamatuoran nga gilarawan sa damgo ni Miller ingon nga “mga mutya”, ug usab tin-aw nga gihulagway ibabaw sa duha ka balaang papan, mao ang “dakong kahayag,” nga gihatag kang Miller, ug nga gisalikway sa Adventismo.

Nag-angkon sila nga nagadayeg kang Cristo pinaagi sa usa ka satanikong simbolo, ug nagaingon nga nagatindog sila ibabaw sa patukoranan sa Dios, samtang kini usa ka peke nga patukoranan nga nagadala ug makusog nga limbong ngadto sa tanan nga nagabarog ibabaw nianang sayop nga estruktura sa doktrina. Walay bisan unsa nga bag-o ilalom sa adlaw, ug ang modernong Israel nagalakaw lamang sa profetikong mga tunob sa karaang Israel.

“Usa ka butang nagapas-an sa akong kalag: Ang dakong kakulang sa gugma sa Dios, nga nawala tungod sa padayon nga pagsukol sa kahayag ug kamatuoran, ug tungod sa

impluwensiya niadtong mga nalambigit sa masiglahong pagpangabudlay, nga, atubangan sa pamatuod nga gitapok ibabaw sa pamatuod, naggamit ug impluwensiya aron supakon ang buhat sa mensahe nga gipadala sa Dios. Gitudlo ko sila ngadto sa nasod nga Judio ug nangutana ako, Kinahanglan ba nga pasagdan nato ang atong mga igsoon nga molatas sa maong dalan sa buta nga pagsukol, hangtod sa mismong katapusan sa panahon sa pagtilaw? Kon aduna mang usa ka katawhan nga nanginahanglan sa tinuod ug matinumanong mga magbalantay, nga dili maghilum, nga motingog adlaw ug gabii, nga magpatingog sa mga pasidaan nga gihatag sa Dios, sila mao ang mga Seventh-day Adventists. Kadtong nakadawat ug dakong kahayag, bulahan nga mga kahigayonan, nga, sama sa Capernaum, gibayaw ngadto sa langit tungod sa kadak-on sa kahigayonan, pasagdan ba sila tungod sa wala paggamit niini ngadto sa kangitngit nga katumbas sa kadak-on sa kahayag nga gihatag?”

“Nanghinaut ako sa among mga igsoon nga magatigom sa General Conference nga magpatalinghug sa mensahe nga gihatag ngadto sa mga Laodiceano. Pagkadako sa ilang kahintang sa pagkabuta! Kining maong hilisgutan gipahibalo na kaninyo sa makadaghan ug makapila, apan ang inyong pagkadili-matagbaw sa inyong espirituwal nga kahintang wala pa molalom ug mahimong igo nga masakiton aron makapahinabo ug reporma. ‘Kay nagaingon ka, Ako dato, ug nadugangan sa mga bahandi, ug wala magkinahanglan ug bisan unsa; ug wala ka masayud nga ikaw alaut, ug makalolooy, ug kabus, ug buta, ug hubo.’ Ang sala sa paglimbong sa kaugalingon anaa sa atong mga iglesia. Ang relihiyosong kinabuhi sa daghan usa ka bakak.” Manuscript Releases, volume 16, 106, 107.

Ang “Capernaum” mao ang siyudad nga gipili ni Jesus ingon nga iyang kaugalingong siyudad.

“Sa Capernaum nagpuyo si Jesus sa mga panahon tali sa Iyang mga panaw pabalik-balik, ug kini nailhan ingong ‘Iyang kaugalingong siyudad.’ Kini nahimutang sa baybayon sa Dagat sa Galilea, ug duol sa mga utlanan sa matahom nga kapatagan sa Gennesaret, kon dili man gayud sa ibabaw niini.” The Desire of Ages, 252.

Gipili ni Cristo ang Capernaum maingon nga kaniadto gipili Niya ang Jerusalem.

Ug sa iyang anak mohatag ako ug usa ka banay, aron si David nga akong alagad makabaton sa usa ka suga sa gihapon sa akong atubangan sa Jerusalem, ang siyudad nga akong gipili alang sa akong kaugalingon aron ibutang didto ang akong ngalan. 1 Hari 11:36.

Gipili ni Cristo ang Adventismo ingon nga iyang siyudad niadtong 1844, ug pag-abot sa 1863, gitukod pag-usab sa Adventismo ang siyudad sa “Jericho,” usa ka simbolo sa Laodiceanong kahupayan ug kaadunahan. Maingon sa karaang Israel, mao usab sa modernong Israel. Nagtuo ang Adventismo nga sila mao ang mga lungsoranon sa pinasahi nga siyudad sa Dios, apan gisalikway nila ang “dakong kahayag” nga nagahatag sa pamatuod sa pagkalungsoranon. Sama sa Shilo, sa panahon ni Eli, Hophni ug Phinehas, ang Adventismo pagahukman sumala sa “dakong kahayag” nga gihatagan sila og kahigayonan sa pagdawat.

“Taliwala sa mga nagaangkon nga mga anak sa Dios, pagkaubos gayud sa pailub nga gipakita, kapila ba ang mapait nga mga pulong nga napamulong, ug pagkadaghang pagpanaway nga gipahayag batok niadtong dili kauban sa atong pagtuo. Daghan ang mitan-aw niadtong sakop

sa ubang mga iglesia ingon nga dagkung makasasala, samtang ang Ginoo wala magtagad kanila sa ingon niana. Kadtong nagtan-aw sa mga miyembro sa ubang mga iglesia sa ingon niana, kinahanglan magpaubos sa ilang kaugalingon ilalom sa gamhanang kamot sa Dios. Kadtong ilang gihukman tingali diyutay ra ang kahayag nga nadawat, ug pipila ra ang ilang mga kahigayonan ug mga pribilehiyo. Kon sila nakadawat pa unta sa kahayag nga nadawat sa daghan sa mga miyembro sa atong mga iglesia, tingali nakauswag pa unta sila sa labi pang daku nga kahimtang, ug mas maayo pa unta nilang girepresentar ang ilang pagtuo ngadto sa kalibotan. Mahitungod niadtong nanghambog sa ilang kahayag, apan napakyas sa paglakaw diha niana, si Cristo nagaingon, ‘Apan ako magaingon kaninyo, Nga kini mahimong labi pang maagwanta alang sa Tiro ug Sidon sa adlaw sa paghukom, kay kaninyo. Ug ikaw, Capernaum [Seventh-day Adventists, nga nakadawat ug dakung kahayag], nga gibayaw ngadto sa langit [sa bahin sa pribilehiyo], igapukan ngadto sa impiyerno: kay kon ang mga gamhanang buhat, nga nabuhat diha kanimo, nabuhat pa unta sa Sodoma, kini magapabilin pa unta hangtud niining adlaw. Apan ako magaingon kaninyo, Nga kini mahimong labi pang maagwanta alang sa yuta sa Sodoma sa adlaw sa paghukom, kay kanimo.’ Niadtong panahona si Jesus mitubag ug miingon, ‘Nagapasalamat ako kanimo, O Amahan, Ginoo sa langit ug sa yuta, tungod kay gitago mo kining mga butanga gikan sa mga manggialamon ug mga masinabuton [sumala sa ilang kaugalingong pagtan-aw], ug gipadayag kini ngadto sa mga bata.’”

“Ug karon, tungod kay gibuhat ninyo kining tanan nga mga buhat, nagaingon ang Ginoo, ug misulti Ako kaninyo, nga sayo pa mibangon ug nagsulti, apan wala kamo mamati; ug gitawag Ko kamo, apan wala kamo motubag; busa pagabuhaton Ko niining balaya, nga gitawag pinaagi sa Akong ngalan, diin kamo nagsalig, ug niadtong dapita nga Akong gihatag kaninyo ug sa inyong mga amahan, sumala sa Akong gibuhat sa Shilo. Ug igasalikway Ko kamo gikan sa Akong atubangan, maingon sa Akong pagsalikway sa tanan ninyong mga igsoon, bisan sa tibuok kaliwatan ni Ephraim.”

“Gitukod sa Ginoo sa taliwala nato ang mga institusyon nga may dakong kahinungdanon, ug sila pagadumalahon, dili sumala sa pagdumala sa kalibotanon nga mga institusyon, kondili subay sa kahikayan sa Dios. Sila pagadumalahon nga ang mata nagtutok lamang sa Iyang himaya, aron sa tanang paagi maluwas ang nangamatay nga mga kalag. Ngadto sa katawhan sa Dios midangat ang mga pagpamatuod sa Espiritu, apan daghan wala magpatalinghog sa mga pagbadlong, mga pasidaan, ug mga tambag.”

“Pamatia ninyo karon kini, O buangbuang nga katawhan, ug walay salabutan; nga may mga mata, apan dili makakita; nga may mga dalunggan, apan dili makadungog: dili ba kamo mahadlok kanako, nagaingon ang Ginoo? dili ba kamo mangurog sa akong presensya, ako nga nagbutang sa balas ingon nga utlanan sa dagat pinaagi sa usa ka walay-katapusan nga lagda, aron kini dili makalabang niana; ug bisan pa nga ang mga balud niini nagasamok sa ilang kaugalingon, apan dili sila makabuntog; bisan pa nga sila magangulob, apan dili sila makalabang niana? Apan kining katawhan adunay masupilong ug masinupilon nga kasingkasing; sila mitalikod ug nanglakaw. Ni magsulti man sila sa ilang kasingkasing, Magkahadlok kita karon sa Ginoo nga atong Dios, nga nagahatag sa ulan, ang nahauna ug ang naulahi, sa iyang panahon: siya nagatipig alang kanato sa tinudlong mga semana sa ting-ani. Ang inyong mga kasal-anan maoy mipabalik niining mga butanga, ug ang inyong mga sala

maoy nagpugong sa maayong mga butang gikan kaninyo.... Wala nila hukmi ang katungdanan, ang katungdanan sa mga ilo, bisan pa niana sila nagauswag; ug ang katungod sa mga hangul wala nila hukmi. Dili ba ako magasilot tungod niining mga butanga? nagaingon ang Ginoo; dili ba manimalos ang akong kalag sa usa ka nasud nga sama niini?”

“Mapugos ba ang Ginoo sa pag-ingon, ‘Ayaw ikaw pag-ampo alang niining katawohan, ni magpatugbaw ka ug pagtuaw ni pag-ampo alang kanila, ni magpataliwala ka kanako: kay dili ko magapatalinghug kanimo’? ‘Busa ang mga ulan gipugngan, ug walay ulahing ulan.... Dili ba ikaw sukad niining panahona motuaw kanako, Akong Amahan, ikaw mao ang magtatambag sa akong pagkabatan-on?’” Review and Herald, Agosto 1, 1893.

Padayonon nato ang atong paghisgot sa “dakong kahayag” nga gihatag kang William Miller bahin sa basahon sa Pinadayag sa sunod nga artikulo.

“Sa dihang mianhi si Cristo sa kalibotan aron mahimong panig-ingnan sa tinuod nga relihiyon, ug sa pagpataas sa mga prinsipyo nga angay magmando sa mga kasingkasing ug mga binuhatan sa mga tawo, ang kabakakan nakagunit na pag-ayo kaayo niadtong mga nakabaton ug dako kaayong kahayag, nga sila wala na makasabut sa kahayag, ug walay tinguha sa pagbiya sa tradisyon alang sa kamatuoran. Ilang gisalikway ang Langitnong Magtutudlo, ilang gilansang sa krus ang Ginoo sa himaya, aron ilang mapadayon ang ilang kaugalingong mga batasan ug mga binuhat nga ilang gihimo. Mao gayud nga mao ra nga espiritu ang gipadayag sa kalibotan karon. Ang mga tawo dili andam sa pagsusi sa kamatuoran, kay basin mabalda ang ilang mga tradisyon, ug madala ang usa ka bag-ong kahimtang sa mga butang. Anaa sa katawhan ang kanunayng kapeligrohan sa pagsayop, ug ang mga tawo sa kinaiyanhon nahilig sa pagpasidungog pag-ayo sa tawhanong mga hunahuna ug kahibalo, samtang ang balaan ug walay kataposan dili maila ni mapasalamatan.” Counsels on Sabbath School Work, 47.